

בבית המשפט העליון

עמ"מ 5095/20

לפני: כבוד השופט י' אלרון

המערער: סוהייב אבו ג'מל

נ ג ד

המשיבה: מדינת ישראל

ערעור על החלטתו של בית המשפט המחוזי בירושלים
ב-מ"מ 10513-07-20 מיום 12.7.2020 שניתנה על ידי
סגנית הנשיא ג' כנפי שטייניץ

תאריך הישיבה: ז' באב התש"ף (28.7.2020)

בשם המערער: עו"ד עבד ג'י'גיני

בשם המשיבה: עו"ד תהילה רוט

החלטה

1. ערעור לפי סעיף 7 לחוק סמכויות שעת-חירום (מעצרים), התשל"ט–1979 (להלן: החוק) על החלטת בית המשפט המחוזי בירושלים (סגנית הנשיא ג' כנפי שטייניץ) במ"מ 10513-07-20 מיום 12.7.2020, לאשר הארכת צו מעצר מינהלי שהוצא נגד המערער לתקופה של שישה חודשים.

צו המעצר הוצא בחשד לחברות בארגון טרור ולפעילות במסגרתו.

2. בהחלטת בית המשפט המחוזי נקבע כי המידע שהצטבר מלמד שנשקפת מהמערער "סכנה ממשית, ובמידת וודאות קרובה, לשלום הציבור ולביטחוננו המצדיקה את מעצרו המנהלי למלוא התקופה הנקובה בצו".

עוד נקבע, כי מעבר ל"גלישתו" של המערער במרשתת בתכנים של ארגון "המדינה האסלאמית", מסוכנותו נלמדת אף מן המידע החסוי המבוסס על מקורות שונים ו"מעיד על רצונו וכוונותיו ... לקדם פיגוע טרור נגד מטרות ישראליות".

הודגש, כי לנוכח המסוכנות האמורה לא ניתן להסתפק באמצעי חלופי למעצר מנהלי, ואין מקום להורות על קיצור תקופת המעצר.

3. בערעור שלפני טוען בא כוח המערער כי שגה בית המשפט המחוזי משקבע כי נשקפת מצדו "סכנה ממשית"; משהסתמך על מקורות גורמי הביטחון "בלי להעריך את מידת אמינותם"; משלא התחשב בעברו של המערער, נסיבותיו, אישיותו ודעותיו; משציין בנימוקי החלטתו את ה"מצב הנפיץ באזור" אף שהדבר "אינו נכון במציאות הנוכחית"; ומשלא התחשב בכך שבחקירת המערער לא נמצאו די ראיות להעמדתו לדין.

מטעמים אלה, מבקש בא כוח המערער להורות על ביטול צו המעצר המנהלי, ולחלופין לקצר את משך התקופה שנקצבה או לבחור בחלופה למעצר.

4. בדיון שהתקיים לפניי נשמעו טיעוני הצדדים, והוצג לעיוני החומר החסוי בענייניו של המערער במעמד צד אחד ובהסכמתו.

5. לאחר שבחנתי ושקלתי את טענות הצדדים והעולה מהחומר החסוי, הגעתי לכלל מסקנה כי אין מקום להתערב בהחלטת בית המשפט המחוזי המאשרת את הצו.

מהחומר החסוי עולה כי מסוכנותו של המערער ממשית ומיידית, כקביעת בית המשפט המחוזי, וכי המעצר המנהלי למשך התקופה שנקצבה נחוץ להגנה על ביטחון הציבור; והבהרות המשיבה מבססות מסקנה לפיה לא ניתן להסתפק באמצעי חלופי למעצר או להעמידו לדין.

בנסיבות אלה, נחה דעתי כי בדין הוצא צו המעצר המנהלי במקרה דנן, וכי החלטת בית המשפט המחוזי לאשר את הצו מבוססת כדבעי.

6. אשר על כן, הערעור נדחה.

ניתנה היום, ז' באב התש"ף (28.7.2020).

ש ו פ ט